

РЕШЕНИЕ

№ 14586

гр. София, 12.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **2418** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на М. Р. Ц. от [населено място], подадена чрез адв.Н. Г. от САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 319/25.01.2024 г., издадена от Б. Т. Г., младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която заповед, на основание чл.171, т.1 б.Б от ЗДвП, спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. В жалбата се твърди, че заповедта е издадена без основание – на посочените в нея дата и час жалбоподателят не бил управлявал МПС след употреба на алкохол, а е влязъл в автомобила си, за да вземе пари, които да върне на свой колега. Сочи се, че при приближаването си към автомобила, жалбоподателят видял друг свой колега – таксиметров шофьор спрял пред паркирания му автомобил и започнал да му ръкомаха за поздрав. Именно тези движения на М. Ц. били възприети неправилно от преминаващ автомобил на жандармерията, служителите от който спрели и поискали да проверят документите на жалбоподателя, който вече бил вътре в автомобила си и търсел пари в „жабката”. Тъй като видимо жалбоподателят изглеждал като употребил алкохол, служителите на жандармерията извикали полицейски служители от СДВР. Пристигналите полицейски служители поискали да извършат проверка за употреба на алкохол с техническа средство, която жалбоподателят отказал. Приел да даде кръвна проба, но поради задръстванията в центъра на С. около 17 часа, не успял да стигне

навреме във ВМА и да даде кръвна проба. Иска се отмяна на заповедта. Претендират се разноски. Прави се искане за събиране на гласни доказателства.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Г., която поддържа жалбата и искането в нея за допускане на гласни доказателства. В позиция по същество, аргументирана в представени писмени бележки, моли за отмяна на издадената заповед за прилагане на принудителна административна мярка, като незаконосъобразна.

Ответникът – младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 25.01.2024г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия АД № 201485 от Н. Н. З. - мл.автоконтрольор в отдел Пътна полиция в СДВР срещу М. Р. Ц. от [населено място], от съдържанието на който се установява, че на 25.01.2024г. в 16.51 часа, по данни на свидетели – очевидци, М. Р. Ц. е управлявал лек автомобил м.К. С. с [рег.номер на МПС], собственост на „Йелоу“ АД, по бул.Х. Б. в [населено място], с посока на движение от ул.Б. към ул.П., като при извършената му проверка срещу № 85 водачът отказал да бъде проверен за потреба на алкохол с техническо средство. На водачът М. Р. Ц. е издаден талон за изследване, ведно със 7 броя стикери с № А 083763.

При съставянето на АУАН М. Р. Ц. заявил, че има възражения. От съдържанието на АУАН се установява, че в него като свидетели очевидци са посочени М. В. Л. и П. Н. Т..

Въз основа на съставения АУАН е издадена оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а б.А от ЗДвП № 24-4332-000578 /319/25.01.2024г., издадена от Б. Т. Г. на длъжност мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която е наложена ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

От съдържанието на докладна записка от 25.01.2024г., изготвена от ст.полицай Л. Г., се установява, че на 25.01.2024г. е бил назначен като ППС-О. 2:3, съвместно с колегите си Т., Т. и Л.. Около 16.15 часа при обход на маршрут О. -3 забелязали МПС жълто на цвят с рег [рег.номер на МПС], м.К. С., да се движи бавно по [улица] към №85, като водача се държал неадекватно, изразяващо се „във викове и ръкомахане“. Пред №85 на бул.Х. Б. с посока на движение от ул.Б. към ул.П., МПС било спряно, а в автомобила установен водача му - М. Р. Ц.. За установеното бил уведомен оперативния дежурен в СДВР който изпратил екип от отдел Пътна полиция. При пристигането си на мястото екипа от отдел Пътна полиция извършил проверка за употреба на наркотични вещества на водача М. Р. Ц., като теста бил отрицателен. М. Р. Ц. отказал да бъде тестван за употреба на алкохол.

От показанията на свидетеля А. Р. Т., работещ като таксиметров шофьор в „С. Т.“, колега на жалбоподателя. се установява, че на посочените в оспорената заповед дата и час, идвайки на [улица], видял, че колата на М. Ц. била на такси-стоянката, но той не бил вътре в автомобила. Свидетелят Т. спрял пред автомобила на Ц.. След известно време видял, че Ц. пресича булеварда, поздравили се, като той му казал, че е минал пред него, защото го е нямало в колата. Ц. му отговорил, че няма проблем, защото не работи. Почти веднага след това дошли полицаите. Свидетелят видял, че Ц. рови в колата, отваря багажника. След това му дошли клиенти и потеглил.

От показанията на свидетеля М. А. М., работещ като таксиметров шофьор във фирма „Т. С.“, се установява, че колегата му М. Ц. имал да му дава 50 лева, взети назаем, и на 25.01.2024г. той му се обадил по телефона. Ц. му отговорил, че ще се видял на пазара „К.“. При разговора М. поискал Ц. да му върне парите. След това отишъл с автомобила си на пазара, да го вземе да отидат до колата му, защото Ц. е бил нощна смяна, за да му даде парите. Видяли се в района на пазара, на трамвайната спирка на трамвай №3. Ц. дошъл на мястото на срещата, свидетелят го качил в автомобила си, тръгнали по [улица], като на кръстовището с [улица]завили надясно. На 150 метра била паркирана колата на Ц. и свидетелят го оставил там, в посока Централна ЖП гара. На Ц. колата била паркирана от лявата страна в посока Централна ЖП гара, където имало стоянка за таксита. Ц. отишъл до колата си, отворил колата и свидетелят видял, че дошли полицаи, жандармерия, и почнали да ровят по колата, след което си тръгнал бързо. Свидателят описва, че колегата му Ц. не бил адекватен.

В обяснения като страна жалбоподателят Ц. твърди, че свидетелят М. М. му се обади да му върне парите, като по това време той бил на пазара и се бил почерпил. Казал му, че няма пари в себе си, трябва да отиде до колата си. Качил се в колата на М. и спрели на бул.Х. Б., в посока гарата. В това време колегата му А. бил спрял пред неговата кола. По улицата преминала полиция или жандармерия, но тъй като бил почерпен жалбоподателят не могъл да различи. В това време той нещо изжестичулирал към А. Т.. Влезнал в колата, за да вземе парите и да ги върне на М.. Полицайте видяли, че е пил и започнали действия по проверка.

Съдът кредитира свидетелските показания, като последователни, логично свързани помежду си, съответстващи фактологически на писмените доказателства по делото. Съдът кредитира и обясненията на жалбоподателя, които в отделните си части кореспондират както със свидетелските показания, така е с писмените доказателства по делото – АУАН и съдържанието на докладната записка от 25.01.2024г. относно последователността на пристигането на служители на жандармерията и впоследствие и на екип на ОПП-СДВР.

От анализа на доказателствата – свидетелските показания и обясненията на жалбоподателя, както и отчасти от съдържанието на докладната записка, съдът извежда извод, че на 25.01.2024г. около 16,15 часа жалбоподателят Ц. се е намирал в автомобила си – марка К. С. жълт на цвят с рег [рег.номер на МПС] . Движенията му по ръкомахане предизвикали вниманието на преминаващ автомобил с полицейските служители Т., Т., Л. и Л. Г., които спрели при автомобила на Ц. и уведомили оперативния дежурен в СДВР да изпрати екип от Пътна полиция. Тази фактическа обстановка се установява от свидетелските показания и отчасти се подкрепя – относно ръкомахането на жалбоподателя и от съдържанието на докладната записка от 25.01.2024г. Съдът не кредитира съдържанието на докладната записка относно възприето движение на автомобила „бавно, по [улица] към № 85“. Свидетелите Т. и М. са категорични, че жалбоподателя не е управлявал автомобила, а само е влязъл в него, за да вземе пари и да ги върне на св.М.. Ц. не е имал и възможност да придвижи автомобила си, тъй като пред него е бил паркиран автомобил на св.Т., който възприел действията на полицейските служители, в присъствието на които Ц. отворил багажника на автомобила си. Показанията на тези свидетели, като кореспондиращи с отразеното в докладната записка неадекватно поведение на Ц. съвпадат, поради което съдът не намира основание да не ги кредитира изцяло, още повече и че описаното в докладната записка движение на

автомобил на разстояние два съседни номера на сгради на бул.Х. Б. не изглежда достоверно, при наличието на спрял таксиместров автомобил пред автомобила на жалбоподателя, който също е такъв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

В тежест на административно – наказващият орган, съобразно разпределението на тежестта на доказване, е да установи всички фактически основания, породили необходимостта от налагане на ПАМ. Констатациите в съставения акт за установяване на административно нарушение, въз основа на който е издадена заповедта за прилагане на ПАМ, се оборват от събраните гласни доказателства, още повече и че акта е съставен въз основа на съдържание на „докладна записка“, без да препраща към конкретна докладна записка. В производството не бе установено същественото обстоятелство, а именно, че жалбоподателя на 25.01.2024г. в 16,15 часа е управлявал МПС, след което е отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол. При тези фактически установявания, съдът приема, че в производството не бяха доказани материално правните предпоставки за приложението на чл.171т.1 б.Б от ЗДвП. Оспорената заповед, като издадена в нарушение на материалния закон, следва да бъде отменена.

При този изход на спора е основателна претенцията за разноски на жалбоподателя за адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв. и заплатена държавна такса. С оглед броя на съдебните заседания по делото и процесуалната активност на пълномощника на жалбоподателя, както и размера на адвокатското възнаграждение, който е минималния, предвиден в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира за неоснователно формалното възражение за прекомерност на разноските, направено от ответника в писмото за изпращане на административната преписка в съда.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 6б състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Р. Ц. от [населено място], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-000578/319/25.01.2024г., издадена от Б. Т. Г., младши автоконтрольор в 02 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с която заповед, на основание чл.171, т.1 б.Б от ЗДвП, спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на М. Р. Ц., ЕГН [ЕГН], направените в производството разноски в размер на 810 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: